

РЕШЕНИЕ

№ 383

гр. Бургас, 20.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XXXVIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: НЕВЕНА ИВ. КОВАЧЕВА

при участието на секретаря СТАНКА Д. ДОБРЕВА
като разгледа докладваното от НЕВЕНА ИВ. КОВАЧЕВА Гражданско дело
№ 20222120104807 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на „Финтрейд ресайклинг“ ЕООД, ЕИК *, със седалище и аدرس на управление: *, представлявано от Д.Щ.Д., против „Застрахователно акционерно дружество Армеец“ АД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: *, представлявано от *. Иска се осъждане на ответника да заплати на ищеца сума в размер на 1000 лева, част от общо дължима сума 20000 лева, представляваща застрахователно обезщетение за имуществени вреди от настъпило застрахователно събитие с лек автомобил * с рег. № *, сумата 50,83 лева обезщетение за забава за периода 25.01.2022 г. – 26.07.2022 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 27.07.2022 г. до окончателното плащане на главницата.

Ищецът чрез процесуален представител твърди, че на 22.01.2022 г. при излизане от подземен паркинг на сграда на * управителят на дружеството спрял автомобила след излизане от естакадата и при включен двигател преминал на режим паркинг. Слязъл от автомобила, за да постави допълнителен багажник. Докато се опитвал да го позиционира, автомобилът бавно потеглил назад. * се опитал да спре автомобила, докато се движел, натиснал бутон за паркинг и ръчна спирачка, но автомобилът не спрял. При движението си назад автомобилът съборил входната врата на паркинга, ударил една гаражна врата и спрял в колона. По време на събитието автомобилът бил в спряно състояние с отворена врата. На 25.01.2022 г. * уведомил застрахователя – ответник, с който имал сключена застраховка „Пълно каско“. Била образувана преписка по щета, като на ищеца било отказано изплащане на обезщетение на основание т. 50.2 и т. 50.3 от общите условия.

Моли съда да уважи исквете и осъди ответника да му заплати направените по делото разноски.

Ответното дружество е оспорило предявените искове. Посочило е, че правилно е отказано изплащане на застрахователно обезщетение, тъй като съгласно Общите условия за застраховка на МПС „Каско“ не се покрива щета на застрахованото МПС, причинена при, от или вследствие на умишлени или с груба небрежност действия на застрахования. Съгласно т. 50.2 от Общите условия застрахованият е длъжен да пази и ползва автомобила с грижата на добър стопанин, а съгласно т. 17 от гл. XVIII „Дефиниции“ от общите условия като груба небрежност се квалифицира необезопасяване на МПС срещу самопотегляне. Поради това е налице нарушение на разпоредби от Общите условия за застраховка на МПС от страна на застрахования. Ищецът сам е посочил, че е оставил МПС с работещ двигател и без активирана ръчна спирачка, като по този начин са създадени всички необходими предпоставки за самопотегляне, което е проява на грубо незачитане на правилата за експлоатация на МПС от страна на *, което е довело и до безконтролно движение на автомобила и катастрофа в подземен паркинг. Съгласно разпоредбата на чл. 408, ал. 1, т. 3 КЗ застрахователят може да откаже изплащане на застрахователно обезщетение, когато застрахованият не е изпълнил свое задължение по договора, значително с оглед интереса на застрахователя и довело до настъпване на застрахователно събитие. Тази хипотеза в случая е налице.

Изложени са доводи и за приложимост на разпоредбата на чл. 395, ал. 1 КЗ, евентуално за приложимост на чл. 395, ал. 4, изр. 2 КЗ и възможност на застрахователя да намали застрахователното обезщетение най-малко наполовина.

В условията на евентуалност сочи, че размерът на претенцията е прекалено завишен.

Моли съда да отхвърли исквете и присъди на ответника съдебно-деловодни разноски.

Правната квалификация на предявените искове е чл. 405, ал. 1 КЗ и чл. 86 ЗЗД.

С оглед събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в съвкупност, съдът намира исквете за неоснователни.

Съдът е приел за безспорно обстоятелството относно наличие на валидно застрахователно правоотношение между страните към 22.01.2022 г. – датата на инцидента, по застраховка Каско, касаеща автомобил * с рег. № *. Същото се установява и от приложената застрахователна полица.

Видно от документите по процесната преписка за щета № 12022030100142 представител на ищеца е уведомил застрахователя за настъпилото застрахователно събитие на 25.01.2022 г. Застрахователят е отказал да изплати обезщетение по претенцията, тъй като водачът на МПС-то не е предприел действия по опазване на застрахования автомобил с грижа на добрия стопанин. Изготвен е опис на щетите по

автомобила от служител на застрахователното дружество на 26.01.2022 г.

Ищецът е установил по делото настъпилите имуществени вреди и техния размер посредством приетата съдебно-техническа експертиза. Видно от заключението на вещото лице при огледа на автомобила са възстановени уврежданията на автомобила след процесното ПТП. Вещото лице е изготвило заключението си и е дало становище за причинените материални щети по автомобила, като е посочило, че стойността на разходите за възстановяване на щетите е общо 10046,83 лева. Посочено е, че причина за ПТП е самопотегляне на автомобила от спряло положение. За предотвратяване на самопотегляне е нужно лостът за управление на предавките да е в позиция Р – паркинг, както и за го-голяма сигурност да е вдигната ръчната спирачка. Възможната причина за самопотегляне на автомобила е лостът да е бил в позиция N – неутрална, без да е задействана ръчната спирачка. Вещото лице е отбелязало също, че конкретният автомобил е снабден със система против самопотегляне при отворена врата/врати. Тази система не би сработила само ако е нямало отворена врата, независимо на коя позиция е бил скоростният лост.

Разпитаният по делото свидетел – очевидец на инцидента, е посочил, че автомобилът е тръгнал, докато с управителя на дружеството – собственик са монтирали багажник отгоре на колата, спряна на изхода на подземен гараж на *. Колата е била с отворени врати, но е самопотеглила, двамата са се мъчили да натиснат бутон за ръчна спирачка и скоростния лост в позиция паркинг, но не са успели. Не знае автомобилът да е имал проблем със скоростната кутия. Въпреки това автомобилът е потеглил назад, съборил вратата на паркинга и влязъл вътре, като се забил в стена.

При така установеното от фактическа страна за наличие на валидно застрахователно правоотношение, възникване на застрахователно събитие (механизмът на което не се спори между страните), конкретни по вид и стойност щети, констатирани след сключване на застрахователния договор, и след като взе предвид заключението на вещото лице П., което изцяло кредитира като всестранно и компетентно дадено, съдът намира предявеният иск с правно основание чл. 405, ал. 1 КЗ за неоснователен. Ответното дружество е доказало, че е налице основание, изключващо отговорността му по застраховката „Автокаско”. В чл. 408 КЗ са изброени хипотезите, при които застрахователят може да откаже плащане на обезщетение – при умишлено причиняване на застрахователното събитие от застрахования или от трето ползващо се лице, при неизпълнение на задължение по застрахователния договор от страна на застрахования, което е значително с оглед интереса на застрахователя, или в други случаи, предвидени със закон. В случая е налице предпоставката неизпълнение на задължение по застрахователния договор от страна на застрахования, което е значително с оглед интереса на застрахователя. Твърденията на застрахователя са, че е отказал плащане на застрахователно обезщетение на ищеца на основание т. 50.2 и т. 50.3 от Общите условия за застраховане на ЗАД „Армеец”. Съгласно т. 50.2 застрахованият е длъжен „да пази и ползва застрахованото МПС с грижата на добър стопанин и да го поддържа със същата

грижа в добро техническо състояние“, а в т. 50.3 е предвидено, че е следва „да предприема всички обичайни и предохранителни действия и мерки за предпазване на застрахованото МПС от вреди“. В раздел XVIII „Дефиниции“, т. 17 се съдържа определение за понятието груба небрежност, като са включени и действия по необезопасяване на МПС срещу самопотегляне, както и случаи, при които вредата е следствие на самонадеяно поведение на водача и/или неполагане на минимално дължимата грижа за предпазване на застрахованото МПС от вреди. Съгласно разпоредбата на чл. 96 ЗДВП „водачът на спряно за престой или паркирано пътно превозно средство е длъжен да вземе мерки то да не може да се приведе в движение или да потегли само“. Съдът намира, че е налице неизпълнение на задължения на застрахования по договора за застраховка да пази автомобила от вреди, като управителят на дружеството – водач на автомобила е проявил груба небрежност, като не е обезопасил процесното МПС от самопотегляне назад. От данните по делото може да се направи извод, че самопотеглянето на автомобила е резултат от необезопасяването му – същият е бил спрян на изхода на подземен паркинг, на лек наклон, не е била задействана ръчна спирачка, лостът на скоростите не е бил на позиция Р – паркинг, видно от събраните гласни доказателства * и свидетелят са се опитвали да активират именно тях. Въпреки че според твърденията на ищеца и заключението на вещото лице автомобилът е бил снабден със система срещу самопотегляне, очевидно не е сработила. Съгласно показанията на свидетеля и заключението на вещото лице няма данни автомобилът да е имал повреда, която да е причинила незадействане на системата, няма твърдения, нито доказателства в насока за повреда в скоростната кутия, която да е причинила потеглянето на автомобила, въпреки вземане на мерки от страна на водача срещу самопотегляне. Ето защо и съдът намира, че водачът е имал възможност и задължение да положи грижа за автомобила, за да не потегли сам, което може да обоснове и извод за допусната от него груба небрежност, която е единствената установена по делото причина за настъпването на вредите. Поведението на водача е вредоносно, защото то е повишило значително предпоставките за настъпване на ПТП и е в пряка причинно – следствена връзка с увреждането на автомобила, за което се претендира заплащане на застрахователно обезщетение.

В нормата на чл. 395, ал. 1 КЗ също е предвидено задължение застрахованият да вземе мерки за предпазване на застрахованото имущество от вреди, да спазва предписанията на застрахователя и на компетентните органи за отстраняване на източниците на опасност за причиняване на вреди и да допуска застрахователя да прави проверки. В ал. 4 на същата разпоредба е установено право на застрахователя при настъпването на застрахователно събитие да откаже плащане на обезщетение, ако събитието е следствие от неизпълнение на задължението по ал. 1 и само ако изрично е предвидил това в договора. Съдът намира, че е налице изключението, предвидено в т. 50.2 и т. 50.3 от Общите условия, в която хипотеза ответникът се освобождава от задължението за заплащане на застрахователно обезщетение. Когато страните са определили неизпълнението на едно задължение на застрахования като изключен риск, това е достатъчно основание за освобождаване на застрахователя от отговорност (в този смисъл е напр. Определение № 421/20.06.2013 г. по т. д. № 957/2012 г. на ВКС, ТК, II т.о.). Налице е хипотезата на чл. 408,

ал. 1, т. 3 КЗ – застрахованият не е изпълнил задължение по договора, което е значително с оглед интереса на застрахователя, било е предвидено в закон или в застрахователния договор и е довело до възникване на застрахователното събитие. Ето защо и претенциите следва да се отхвърлят като неоснователни.

На ответника се дължат разноси в производството на основание чл. 78, ал. 3 ГПК в размер на 450 лева – 300 лева заплатено възнаграждение на вещото лице и 150 лева юрисконсултско възнаграждение, определено на основание чл. 78, ал. 8 ГПК във вр. с чл. 37 ЗПП във вр. с чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исковете на „Финтрейд ресайклинг“ ЕООД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: *, представлявано от Д.Щ.Д., против „Застрахователно акционерно дружество Армеец“ АД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: *, представлявано от *, за осъждане на ответника да заплати на ищеца сума в размер на 1000 лева, част от общо дължима сума 20000 лева, представляваща застрахователно обезщетение за имуществени вреди от настъпило застрахователно събитие с лек автомобил * с рег. № *, сумата 50,83 лева обезщетение за забава за периода 25.01.2022 г. – 26.07.2022 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 27.07.2022 г. до окончателното плащане на главницата.

ОСЪЖДА „Финтрейд ресайклинг“ ЕООД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: *, представлявано от Д.Щ.Д., да заплати на „Застрахователно акционерно дружество Армеец“ АД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: *, представлявано от *, сумата от 450 лева (четиристотин и петдесет лева) разноси по делото.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Бургаския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____